

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

14 липня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 192/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого - Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Шиловой Т.С.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду Козир Тетяни Павлівни здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якої оголошено перерву відповідно до абзацу другого частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Козир Т.П. 29 листопада 2016 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 05 грудня 2016 року прийнято рішення № 3/вс-16 про допуск Козир Т.П. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Козир Т.П.

Комісією 09 лютого 2017 року прийнято рішення № 26/вс-17 про допуск Козир Т.П. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Козир Т.П. 16 лютого 2017 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 80,25 бала, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року

№ 12/зп-17 допущена до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Козир Т.П. набрала 75,5 бала та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 22/зп-17 є такою, що допущена до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Козир Т.П. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 12 квітня 2017 року з доповненнями відповідно до рішення Громадської ради доброчесності, затвердженого 21 червня 2017 року (далі - висновок).

Підставами для висновку Громадська рада доброчесності зазначила порушення кандидатом Козир Т.П. засад незалежності судді, декларування недостовірних відомостей, непідтвердження кандидатом джерел походження майна, яке належить їй та членам її родини на праві власності, а також перебування у ІНФОРМАЦІЯ_1 на території Автономної Республіки Крим.

Зокрема, Громадська рада доброчесності повідомила Комісію про те, що Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні НОМЕР_1 за підозрою колишнього голови Вищого господарського суду України (далі - ВГС України) Татькова В.Г., його заступника Ємельянова А.С. та колишнього головного спеціаліста канцелярії управління документального забезпечення суду ОСОБА_1 у вчиненні злочинів проти правосуддя (втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду), передбачених частиною другою статей 376 та 376-1 Кримінального кодексу України.

Громадська рада доброчесності вважає, що запроваджена з 2010 року у ВГС України негативна практика щодо організації розподілу справ із нехтуванням принципу незалежності судді була можливою лише завдяки активній або мовчазній згоді суддів цього суду. Як убачається із листа Генеральної прокуратури України від 12 квітня 2017 року № 23/1/3-32815-14, Козир Т.П. включено до списку суддів, розподіл справ яким здійснювався з порушенням визначеного законом порядку. Громадська рада доброчесності дійшла висновку, що наведені обставини, а також той факт, що кандидат Козир Т.П. не

сприяє ефективному розслідуванню цих злочинів у межах кримінального провадження, свідчать про недотримання кандидатом основоположних засад принципу незалежності судді.

Також Громадська рада доброчесності повідомила Комісію про те, що кандидат, порушуючи вимоги Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 07 квітня 2011 року № 3206-VI (в редакції, чинній на момент заповнення декларації) та правила Кодексу суддівської етики, затвердженого XI черговим з'їздом суддів України від 22 лютого 2013 року, не декларувала у період з 2011 по 2014 роки право користування житловим приміщенням у місті Києві на АДРЕСА_1.

Залишились непідтвердженими, на думку Громадської ради доброчесності, і відомості кандидата щодо джерел походження майна, яке перебуває у власності її рідної матері, а саме: трьох квартир в місті Києві, розташованих на АДРЕСА_2, АДРЕСА_1 та на АДРЕСА_3, а також жилого будинку з надвірними будівлями в селі Широка Дача Дніпропетровської області.

Крім того, Громадська рада доброчесності вважає неетичним відвідування кандидатом у ІНФОРМАЦІЯ_1 території Автономної Республіки Крим після її окупації Російською Федерацією.

Наведені факти Громадська рада доброчесності визначила як такі, що свідчать про невідповідність кандидата Козир Т.П. в межах цього конкурсу вимогам професійної етики та доброчесності судді.

В свою чергу кандидат надала письмові та усні пояснення стосовно доводів, якими Громадська рада доброчесності обґрунтувала підстави затвердження висновку.

Козир Т.П. пояснила, що для запровадження у 2010 році у ВГС України автоматизованої системи документообігу аналізувалась статистика розгляду суддями справ за минулий рік на предмет: загальної кількості справ, які надходили на розгляд, кількості кожної категорії справ, середнього навантаження на суддю, категорії справ, які кожним суддею переважно розглядались.

З огляду на це рішення про затвердження, зокрема, її спеціалізацій Козир Т.П. вважала об'єктивним та логічним. Одержуючи справи для розгляду, вона як суддя перевіряла матеріали на їх відповідність визначеним їй спеціалізаціям, а також дотримання передбачених статтею 2-1 Господарського процесуального кодексу України вимог автоматизованого розподілу. Кандидат зазначила, що будь-яких підстав для сумніву щодо порушення визначеного законом порядку розподілу справ у неї не виникало.

При цьому згідно зі статистичними даними за 2012-2014 роки середньомісячне навантаження на Козир Т.П. як судді за цей період відповідало середньомісячному навантаженню судді ВГС України.

Крім того, кандидат наполягала, що не є учасником досудового розслідування в межах зазначеного вище кримінального провадження та до органу досудового розслідування для проведення слідчих дій не запрошувалась. На підтвердження цього факту надала Комісії лист Генеральної прокуратури України від 18 квітня 2017 року № 23/1/3-32715-14.

Недекларування протягом 2011-2014 років права користування квартирою, розташованою на АДРЕСА_1 в місті Києві, в якій кандидат зареєстрована та проживає, Козир Т.П. пояснила відсутністю для цього документально підтверджених правових підстав. Ця квартира належала на праві власності її матері, а згодом рідній сестрі матері. При цьому кандидат послалась на методичні рекомендації щодо заповнення декларацій, відповідно до яких декларуванню підлягало майно, яке перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта внаслідок купівлі (приватизації,

успадкування, дарування, міни, розподілу майна підприємств і організацій між засновником та учасниками).

Факт проживання в цій квартирі кандидат жодним чином не приховувала, зазначаючи в деклараціях її адресу як місце фактичного проживання.

Крім того, Козир Т.П. наголосила, що декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013 рік була предметом оцінки податковими органами в межах перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади», яку вона успішно пройшла.

Стосовно майна матері Козир Т.П. пояснила, що квартира в місті Києві на АДРЕСА_2, власницею якої була визнана її матір відповідно до судового рішення Дарницького районного суду міста Києва від 11 липня 2003 року - це кооперативна квартира, яка була побудована в 90-х роках повністю за батьківські кошти.

Інше майно матері, яке стало підставою затвердження висновку, частково було отримано нею у спадок, частково набуто за її власні заощадження та за кошти, отримані від реалізації частини спадкового майна. Зокрема, право власності на дві квартири в місті Києві, розташовані на АДРЕСА_1 та на АДРЕСА_3, та на жилий будинок з надвірними будівлями в селі Широка Дача Дніпропетровської області було визнано за матір'ю кандидата на підставі заочного рішення Подільського районного суду міста Києва від 09 вересня 2011 року в порядку спадкування від її померлої рідної сестри Буйневич К.В., а квартира в місті Києві по вулиці АДРЕСА_4 була придбана матір'ю кандидата у 2013 році за власні заощадження та за кошти, отримані від реалізації частини спадкового майна.

Надані пояснення Козир Т.П. підтвердила відповідними судовими рішеннями.

Також кандидат заперечила порушення нею професійної етики судді через відвідування у ІНФОРМАЦІЯ_1 Автономної Республіки Крим, посилаючись на вимоги статті 10 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». При цьому кандидат зауважила, що цю поїздку планувала та оплачувала заздалегідь у зв'язку з необхідністю ІНФОРМАЦІЯ_2 своєї ІНФОРМАЦІЯ_3 в санаторії, розташованому на території Автономної Республіки Крим, а у разі відмови матеріальні витрати, пов'язані з оплатою перебування в санаторії, їй би не повернули.

Заслухавши доповідача, представника Громадської ради доброчесності, кандидата Козир Т.П. та дослідивши її досьє, Комісія не встановила обставин, які б підтвердили доводи висновку щодо невідповідності кандидата вимогам професійної етики та доброчесності.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

З огляду на зазначене Комісія дійшла висновку про підтвердження здатності Козир Т.П. здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду. За підтримку такого рішення проголосувало 11 членів Комісії, проти - 1.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Козир Тетяну Павлівну такою, що за критеріями професійної етики та доброчесності

підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду Козир Тетяни Павлівни.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

Т.С. Шилова